

Nr 88

Av herr **Svenungsson m. fl.**, om gratifikation till leg. läkaren **Einar Erics** för hans insatser på orgelforskningens område.

Under fyra decennier har legitimerade läkaren Einar Victor Erics, född 1885, vid sidan av sin läkaruppgift ägnat tid, krafter och pengar åt kulturhistoriskt mycket värdefulla undersökningar beträffande orgelbeståndet i våra svenska kyrkor. År 1946 lät han i stencilerad upplaga utgiva sitt huvudarbete »Försök till inventarium över bevarade äldre kyrkorglar i Sverige, tillkomna före mitten av 1800-talet, några ock mellan åren 1850 och 1865 och ett par ännu senare men dock stilistiskt sammanhörande med de äldre». Detta arbete har väckt stor uppmärksamhet. I Sohlmans musiklexikon förekommer bl. a. följande omdöme:

»Han har alltsedan 1910 dessutom sysslat med konsthistoria och orgelstudier, varvid han undersökt vårt lands orgelbestånd och på grundval härav upprättat ett inventarium över äldre orglar i Sverige fram till 1860-talet. E. har härvid även framdragit en rad hittills okända, självlärda och högtstående bygdeorgelbyggare.»

Genom sina studieresor till praktiskt taget varenda församling i vårt land med en äldre orgel har doktor Erics förvärvat kunskaper på detta område som knappast överträffas av någon annan. I fackkretsar har han anseende som vårt lands främste orgelkännare. Genom sitt arbete har Erics räddat åtskilliga gamla kyrkorglar. Han har varit så gripen av sitt arbete, att han varje år efterhört orglars aktuella status och biträtt kyrkoråden med rådgivning. Han har vidare inspirerat åtskilliga församlingar att iståndsätta de gamla orglarna och har personligen nedlagt betydande summor på detta arbete. Utöver sitt huvudarbete har Erics publicerat ett fyrtiotal uppsatser om orglar i tidningar och tidskrifter.

På grund av sin eminenta orgelkunskap blev Erics år 1947 korresponderande ledamot i Kungl. Vitterhetsakademien. Han har dessutom hedrats med Kungl. Musikaliska Akademiens medalj för tonkonstens främjande och är även knuten till akademien. Sedan många år är Erics ledamot av orgelrådet i Kyrkosångens vänner.

I en framställning till Stockholms stadsfullmäktige den 11 maj 1961 hemställde professor Nils Antoni, att fullmäktige åt denne »i alldeles ovanlig grad osjälviske man som under flera årtionden, man kan med fog säga, offrat egna fördelar för ideella syften och andras bästa» skulle beviljas en

pension eller gratifikation. Pension kunde av prejudicerande skäl icke beviljas. Vad frågan om gratifikation angår ansågs under överläggningarna, att Ericis insats inte närmast hänförde sig till det kommunala sammanhanget. (Stadskollegiets utlåtanden och memorial nr 224/1961 samt Stockholms stadsfullmäktiges protokoll nr 9/1961, sid 754 ff.)

Samhället borde, enligt vår uppfattning, ge uttryck för sin uppskattning av doktor Ericis kulturinsats.

Vi hemställer därför,

att riksdagen måtte besluta tilldela legitimerade läkaren Einar Erici ett engångsbelopp av 10 000 kronor som uttryck för samhällets uppskattning av hans insatser på orgelforskningsområdet.

Stockholm den 23 januari 1962

David Svenungsson

Åke Zetterberg

Per Svensson
i Stenkyrka

Stina Gunne

Daniel Wiklund
i Stockholm

Gunnar Gustafsson

Ernst V. Staxäng

Elsa Lindskog

Manne Ståhl

Carl Eric Hedin

Lennart Stiernstedt

Gunnar Larsson
i Luttra

Erik Larsson
i Norderön

Eric Nelander